

Denne kreds af advokater antages af justitsministeren for en 2-årig periode.

De nævnte advokater må ifølge § 2 i Justitsministeriets bekendtgørelse om advokater, der kan beskikkes i visse sager om indgreb i meddelelseshemmeligheden (bekendtgørelse nr. 322 af 25. juni 1985), kun benytte medhjælp ved arbejdet med de pågældende sager efter særlig godkendelse af Justitsministeriet, og sekretærbistand til renskrivning af dokumenter vil normalt blive anvist af Justitsministeriet. Endvidere er der fastsat særlige regler for, hvorledes advokaterne skal opbevare og transportere sagernes dokumenter, jf. bekendtgørelsens § 3.

Der er ikke i øvrigt fastsat særlige regler for det arbejde, som udføres af denne kreds af advokater.

Det bemærkes, at sager om antagelse af advokater til beskikkelse efter retsplejelovens § 784, stk. 2, ikke kan anses for offentligt tilgængelige, jf. herved offentlighedslovens § 2, stk. 1, nr. 1, om sager inden for strafferetsplejen.

Justitsministeriet har derfor ved besvarelsen af det stillede spørgsmål fundet det rigtigst ikke at give nærmere oplysninger om, hvilke advokater der er antaget efter retsplejelovens § 784, stk. 2.

Derimod bliver Kontroludvalget gjort bekendt med disse oplysninger.

Som medlem af Folketingets Retsudvalg har jeg endvidere i fortrolighed orienteret spørgeren direkte om, hvilke advokater der er antaget efter retsplejelovens § 784, stk. 2.

Spm. nr. S 569

Til indenrigsministeren (20/11 96) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren bede både Udlændingestyrelsen og Flygtninge­nævnet udarbejde en redegørelse om

- grundlaget for de vurderinger, som har ført til, at der ikke længere skulle eksistere en umiddelbar krigsfare, og at militærnægtere ikke risikerer at blive sendt i aktiv krigstjeneste,
- hvad det er, der gør, at det nu lægges til grund, at militærnægtere ikke risikerer en efter danske retstraditioner uacceptabel streng straf, og

- de konkrete forhold, der gør, at styrelsen og nævnet ikke længere deler vurderingen af situationen, som den er beskrevet i Udenrigsministeriets notat af juli 1995?«

Begrundelse

Der henvises til artiklerne i Politiken den 14. november 1996, hvori specialkonsulent Christian Holm, Udlændingestyrelsens Asylafdeling, forklarer om den nye praksis i vurderingen af asylsager vedrørende Armenien.

Svar (3/12 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren med henvisning til en artikel i dagbladet Politiken den 14. november 1996 sigter til praksis vedrørende asylansøgere fra Armenien.

Indenrigsministeriet har anmodet Udlændingestyrelsen og Flygtninge­nævnet om en redegørelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet:

Udlændingestyrelsen har i den anledning oplyst, at grundlaget for styrelsens vurdering af den aktuelle situation i Armenien i vidt omfang er de oplysninger, som Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp indsamlede under en fact finding-mission til Armenien i perioden 18.-22. juni 1996. Oplysningerne er offentliggjort i en fælles rapport af 15. juli 1996.

Et af missionens formål var at belyse den militære situation i Armeniens grænse- og konfliktområder.

For så vidt angår krigsfaren og dermed risikoen for at blive sendt i aktiv krigstjeneste fremgår det af rapporten:

- at Armenien må antages at have opnået alle ønskelige militære mål,
- at våbenstilstanden – med visse krænkelser – har holdt siden sin indgåelse den 12. april 1994, og
- at der ikke siden den 21. februar 1996 har været brud på våbenhvilen, som har medført militære tab på armensk side.

Det fremgår videre af rapporten, at strafferammen for militærnægtelse er 1-3 års fængsel, under skærpende omstændigheder dog 1-5 år. Det fremgår endelig, at de armenske myndigheder som hovedregel ikke straffer militærnægtere, men alene sætter disse til at forrette deres militærtjeneste.